

מסכת חולין

פרק ט משנה א

העור, והרطب, והקפה, והאלל, והעצמות, והגידין, והקרניים,
והטלאפים, מצטרפין לטעמאות אכליים, אבל לא טמאות
גבלות. כיוצא בו, השוחט בהמה טמאה לנכרי ומפרכסת,
מטמאה טמאות אכליין, אבל לא טמאות גבלות, עד שפטמות או
עד שיתין את רашה. רביה לטעמאות אכליין מטה שרבבה
לטעמאות גבלות. רבי יהודה אומר, האלל המכנס, אם יש
בו כזית במקום אחד, חיב עליו: